

F. t. l. om dagpenge ved sygdom, tilskadekomst eller fødsel.

langt det mest enkle, og forslaget bygger derfor på denne mulighed.

Det foreslås, at dagpengene ydes efter en ventetid på 3 dage i hver sygeperiode. Efter ulykkesforsikringsloven ydes dagpenge efter en ventetid på 3 dage med adgang til efterbetaling for de første 3 dage, når uarbejdsdygtigheden varer mere end 10 dage. Efter sygeforsikringsloven ydes dagpenge efter en ventetid på 6 dage med efterbetaling efter 3 uger. Efterbetalingen må anses for så uhensigtsmæssig, at den foreslås ophævet i betragtning af nedsættelsen af ventetiden og de øvrige væsentlige forbedringer af ydelserne. Som anført i betænkningen vil en yderligere nedsættelse af eller en afskaffelse af ventetiden medføre en meget kraftig stigning i antallet af dagpengetilfælde. Allerede af administrative grunde har man derfor ikke anset det for muligt ved ordningens start at gå videre i denne retning.

Alle selvstændige erhvervsdrivende skal være omfattet af dagpengeordningen. Den obligatoriske sikring for de selvstændige skal dog være mindre vidtgående end for lønmodtagere, idet de selvstændiges behov for dagpengesikring i de korterevarende sygdomstilfælde må anses for så varierende, at det ikke synes rimeligt at pålægge denne gruppe en forsikring for sådanne tilfælde med den deraf følgende ekstra bidragsbetaling. På den anden side må alle med erhvervsindtægt være sikret på lige fod under længerevarende sygdom — efter forslaget når sygeperioden varer mere end 25 dagpenge dage.

Det er herved også taget i betragtning, at udgifterne til en sådan obligatorisk sikring for selvstændige vil kunne dækkes af det påtænkte dagpengebidrag på 1/2 pct. af skalaindkomsten sammen med en forholds-mæssig del af statsstilskuddet til ordningen.

Et ikke ubetydeligt antal selvstændige har imidlertid benyttet sig af adgangen til frivilligt at sikre sig dagpenge fra sygekasserne, som ydes med en ventetid på 6 dage. Der bør derfor være mulighed for selvstændige for frivilligt at sikre sig dagpenge med samme korte ventetid som lønmodtagere på 3 dage imod betaling af et yderligere bidrag.

Sygekassernes frivillige dagpengeforsikring er i øvrigt blevet benyttet af hjemmearbejdende husmødre. For denne gruppe bør der opretholdes en adgang til at sikre sig dagpenge efter faste satser og imod betaling af faste bidrag. Adgangen til den frivillige sikring bør imidlertid også stå åben for manden, såfremt det er ham, der udfører det huslige arbejde i hjemmet, og forslaget er affattet med henblik herpå.

I kommissionsbetænkningen var behandlet den mulighed, at arbejdsgiveren udbetaler dagpengene i

den første del af sygeperioden. I overensstemmelse hermed foreslås indført den vigtige nydannelse, at arbejdsgiveren får pligt til for egen regning at udbetale dagpenge til de ansatte i indtil 2 uger efter udløbet af ventetiden på 3 dage. Denne arbejdsgiverperiode vil bidrage væsentligt til at udligne forskellen mellem de grupper, funktionærer m. fl., der ifølge deres ansættelsesvilkår har ret til løn fra arbejdsgiveren under sygdom, og de grupper, der er henvist til dagpenge, og den vil kunne danne grundlag for en yderligere udbygning i retning af ret til fuld løn under sygdom ved overenskomst mellem parterne. Arbejdsgiverperioden skal endvidere medvirke til at sikre kontrollen med fraværets rettighed, og den vil samtidig lette kommunernes administration af ordningen uden at medføre administrativt besvær for arbejdsgiverne af nær det samme omfang. Pligten til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden kan for mindre arbejdsgivere med få ansatte betyde en forholdsvis større risiko, og der skal derfor for dem åbnes adgang til gennem ordningen at forsikre sig imod denne risiko ved betaling af et ekstra bidrag.

Bortset fra de kortvarige tilfælde, der dækkes af arbejdsgiverperioden, skal dagpenge udbetales af kommunerne. Det må tillægges stor betydning, at dagpengeudbetalingen således i alle mere langvarige tilfælde foretages af den sociale myndighed i kommunen, som kan påse, at der træffes de nødvendige foranstaltninger med henblik på den pågældendes behandling og helbredelse, revalidering eller overgang til pension, og som samtidig kan være opmærksom på behovet for anden hjælp og støtte til den pågældende og til hans familie. Forslaget er på dette punkt i nøje overensstemmelse med overvejelserne i socialreformkommissionens 1. betænkning om en bedre koordinering af den sociale indsats. Til aflastning af kommunernes administration opbygges et edb-system, som bl. a. skal registrere de dagpengegivende indtægter på grundlag af oplysninger fra kildeskattesystemet og de ydede dagpenge.

Til bedømmelse af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget er i nedenstående tabel anført de beregnede udgifter i finansåret 1971-72, hvis ordningen havde været gennemført. Der er således i beregningerne regnet med en maksimumssats på 101 kr. pr. dag, der udbetales for 5 dage om ugen.

Det bemærkes, at de anførte tal ikke umiddelbart kan sammenlignes med de i finansloven for finansåret 1971-72 anførte udgiftstal, der er baseret på pris- og lønniveauet pr. 1. april 1970.

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at opstille et sikkert skøn over administrationsudgifterne i forbindelse med den kommende dagpenge-